

حرف درشت

نامه دوم به حسن

حسن آقای روحانی سلام
نامه قبلی را چهار سال پیش همین‌موقع‌ها توی همین روزنامه «شرق» برات نوشتم. خلاصه خواستم بهت بگویم ما که تسوی مملکت هستیم و توی روزنامه‌های مملکت کار می‌کنیم و می‌نویسیم و دم انتخابات هی به مردم می‌گوییم بیا هزارتا اماواکر باز هم بیایید سر صندوق رای و رای بدید، از شش جهت مورد هجمه قرار می‌گیریم:

۱- از بیرون حمله می‌کنند که اصلا چرا توی مملکتیم؟ حتما دستان با بالا توی یک کاسه است.

۲- از داخل هم حمله می‌کنند که حتما دست‌نشانده

خارج هستیم و داریم آب به آسیاب دشمن می‌ریزیم!

۳- به دلیل روزنامه‌نگاری هم به ما حمله می‌کنند، چون می‌گویند روزنامه‌ها راستش را نمی‌نویسند.

۴- به دلیل نوشتن هم فحش می‌خوریم، چون وقتی مردم کتاب نخردن و نخوانند و از آن‌طرف کسی هم روزنامه نخرد و بخواند و همه کله‌شان توی تلگرام باشد، خب ما هشتمان می‌شود گرو نه‌مان و فحش را می‌خوریم که می‌گویند آخه نوشتن هم شد کار؟ نمی‌شد تو هم بری اختلاسی، چیزی بکنی؟

۵- دم انتخابات هم می‌گویند شما ناانتان توی همین است که مردم رای بدهند. حالا ما می‌پرسیم مگر با ما رأیی حساب می‌کنند؟ یعنی الان ۴۲ میلیون نفر آمدند رای دادن، رایی یک تومان هم حسابی کنی، به روزنامه‌نگارها نفری ۴۲ میلیون دادند؟ والا.

۶- بعد هم می‌گویند چرا حرفه‌ه از روحانی حمایت کردید؟ حتما املاک نجومی گرفتید. بعد ما می‌گوییم نه به‌خدا. املاک را که شهرداری می‌دهد. بعد می‌گویند حتما حقوق نجومی گرفتید. بعد ما می‌گوییم نه به‌خدا. مگر ما...؟ که می‌گویند وقتی گرفتند و وثیقه ۵۰ میلیاردی گذاشتید معلوم می‌شود.

خلاصه آقای روحانی: ما مرغ عزا و عروسی، ما روزنامه‌نگار، ما اصلا مسدا. آن‌دفعه گفتیم دفعه اول است و خیلی کاری به کارت نداشتیم. این‌دفعه ولی مثل آن‌دفعه نیست‌ها. بی‌رحمت از کنار برو. به چه‌ها هم بگو تند نروند. کاینه را هم مثل کاینبت نجین! بی‌رحمت وزیر می‌خواهی معرفی کنی درشت‌هاش را سوا کن. بعد هم زن و مرد نکن. خوب نیست. مردم فکر می‌کنند قالیباف شهردار شده‌ها بین جامعه فاصله ایجاد نکن. انجمن صنفی روزنامه‌نگاران هم که هوا شد، شما هواش را داشته باش. روزنامه‌نگاران داشتند می‌گفتند این حسن کارش که با آدم تمام می‌شود قبول‌قرار‌هاش پادش می‌رود. خوبیت ندارد این حرف‌ها را پشت شما بزنند. خلاصه که مراقب خودت باش.

قربانت پوریا، مرغ عزا و عروسی (عالمی سابق)

شترق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۱۴ مرداد ۱۳۹۶ • ۱۲ ذیقعدہ ۱۴۳۸ • ۵ آگوست ۲۰۱۷ • سال چهاردهم • شماره ۲۹۲۸ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۱۰ • اذان مغرب ۲۰:۲۴ • اذان صبح فردا ۴:۴۱ • طلوع آفتاب ۶:۱۶

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

سپهیل محمدی

جادوبرقی

جاروبرقی بی سیم ال‌جی با ۱۰ سال گارانتی-موتور Inverter

LG CordZero™

گل‌سیران
روی خوش زندگی

مرکز ارتباط مشتریان (۲۴ ساعته بدون تعطیلی) ۰۲۱-۸۴۷۳۳۳

www.lg.com/ir
www.goldiran.ir

کریم ارغنده‌پور

درست است که امروز تازه روز اول دوران ریاست‌جمهوری جدید است، ولی واقعیت این است که چهار سال فرصت زیادی نیست. ما با چالش‌های فراوانی مواجه هستیم. اگر واقع‌بین باشیم، با درنظرگرفتن منابع محدود نمی‌توان شعارهای عجیب‌وغریب داد. من چهار سال پیش هم در روزهای پیش از انتخاب وزرا نوشتم که توسعه در دوران حاضر از مسیر تخصصی‌ترشدن و البته جزئی‌نگرتشدن در امور امکان‌پذیر است و نه برعکس. بر این مبنا وزیری که برنامه‌اش با شعارهای کلی پر شده،

تجربه دیگران

باز هم شب خونینی دیگر در هرات

اختر ماکویی: رأس ساعت ۸:۱۵، هنگام نماز، هرات در خون فرو رفت. تا نیمه‌های شب، بیمارستان شهر پر از افرادی بود که برای اهدای خون به افرادی که خون نیاز داشتند، در صف ایستاده بودند. در شبکه‌های اجتماعی هم غوغایی بود؛ یکی اسمم گروه خونی خود را پست کرده و می‌گفت اگر خون نیاز است، دریغ نخواهد کرد و دیگری هم ابراز همدردی. با نگاهی به شبکه‌های اجتماعی، می‌توان عمق فاجعه را درک کرد؛ عکس‌هایی که خون در آن حرف می‌زند. بین کشته‌های این حادثه خونین، از کودک هفت‌ساله حافظ کل قرآن هست تا پسرپچه سه‌ساله‌ای که همراه با پدرش جان شیرین خود را از دست داده‌اند. تا نزدیک‌های صبح همچنان خیابان منتهی به بیمارستان و درون بخش اورژانس آن شلوع است؛ همه دنبال گمشده‌ای می‌گردند. هرات سه‌شنبه‌شب وضعیتی داشت که سال‌ها چنین شرایطی را به خود ندیده بود. حس اتحاد و همبستگی بین مردم به‌شدت اوج پیدا کرده بود. دو حمله‌کننده انتحاری در محله شیعه‌نشین هرات وارد یک مسجد می‌شوند و ابتدا نارنجک پرتاب کرده و تیراندازی می‌کنند و سپس خودشان را منفجر می‌کنند. ابتدا خبر آمد که «تلفات بالااست». سپس اعداد یکی بعد از دیگری بالا رفتند؛ یکی از کشته‌شدگان، پدر یکی از دختران تیم روایتیک افغانستان است که به‌تازگی با کسب مقام دوم از آمریکا بازگشته‌اند. شش صبح بعد از حادثه، حوالی مسجد شلوع است و جاده‌های منتهی به «فلکه بگرام‌آباد» هم بسته است و برای رسیدن به منطقه باید از چند ایست بازرسی عبور کرد. دیوارهای مسجد جوادیه که درست در نیش یک میدان قرار دارند، با خون افراد کشته‌شده رنگ شده است؛ و یک ساعت که روی ۸:۱۵ قفل کرده است؛ ساعت پرواز. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی رسمی گروه طالبان، در حساب توئیتر خود نوشت: «انفجار بمب در مسجد جوادیه هرات، هیچ ربطی به مجاهدین ندارد». در گذشته مسئولت حمله بر چنین اماکنی را داعش بر عهده می‌گرفت. در طول روز، حضور سنگین نیروهای امنیتی در سطح شهر هرات دیده می‌شد و افراد مشکوک را بررسی می‌کردند. شاهدان عینی و افرادی که در این منطقه زندگی می‌کنند، می‌گویند که دیشب را با ترس و صدای بلند آژیر آمبولانس‌ها سپری کرده‌اند. اسماعیل که خانه‌اش در همان نزدیکی هاست، می‌گوید ابتدا صدای ممتد گلوله را شنیده است و سپس یک انفجار. اسماعیل می‌گوید تا چند ساعت پس از حمله، صدای هلیکوپتر که در ارتفاع پایین پرواز می‌کردند به گوش می‌رسید. مردم خشمگین به یک پاسگاه حمله کردند و به آتش کشیدند. اسماعیل ادامه می‌دهد که پس از اینکه مأموران پلیس شلیک هوایی کردند، عده‌ای از مردم متفرق شدند. عده‌ای هم تصمیم گرفتند یک راهپیمایی «مسالمت‌آمیز به منظور همدردی با خانواده‌های شهدا» صورت گیرد. دکتر عبدالحکیم تمنا، رئیس صحت عامه هرات، می‌گوید دهه‌ها پزشک از ساعات ابتدایی رویداد تا بامداد امروز مشغول رسیدگی به مجروحان حادثه بودند. نهادهای زیادی این حمله را محکوم کردند؛ ازجمله سرکنسولگری ایران در هرات و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان.

واکنش‌ها در شبکه‌های اجتماعی: از همان دقیق ابتدایی حمله، واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی شروع شد و با انتشار عکس‌های این حادثه، به یکدیگر تسلیت می‌گفتند. فردی هم به انتلافی که برخی از افراد دولتی علیه دولت تشکیل داده‌اند، اشاره کرده، فرد دیگری هم با اشاره به مسائل و اختلافات قومیتی در کشور و منطقه، نوشت: «اینجا عراق یا سوریه نیست! که مردم را به نام قوم و زبان به جان هم انداخته‌اند شاید کامیاب هم شده باشند تا اندازه‌ای، ولی به یاد داشته باشید اینجا وقتی سنی در حمله‌ای ضرر می‌بیند اولین کس شیعه است که برایش خون می‌دهد در شفاخانه و برایشان دعا می‌کند». برخی هم در انتقاد به افرادی که این موضوع را به قومیت ربط می‌دهند، اعتراض کردند.

پشت جلد

ناگهان دیر می‌شود!

می‌داد، آن‌قدر وعده‌اش رویایی و غیرممکن بود که آن شعار فقط تبلیغاتی می‌مود. سخن این است که با توجه به منابع و شرایط کشور می‌توان هدف‌گذاری معقولی داشت و به سمت آن حرکت کرد. عین همین مبنا در بخش‌های دیگر هم امکان‌پذیر است. نباید فریب بهانه‌جویان و تخریب‌ها را خورد. آنان که در کمین می‌گیریم‌ها نشستند‌اند، در هر صورت کارشان را ادامه می‌دهند و شب را روز و روز را شب جلوه می‌دهند. یک وزیر وقتی بر کرسی می‌نشیند باید بداند مدت محدودی در مسند است. باید برنامه‌اش را فعلا حاکمتر چهارساله ببندد و برای دستیابی به نتیجه باید اولویت‌هایش را به‌گونه‌ای - در جهت مطالبات مردمی که به رئیس‌جمهور رای دادند- تعیین کند که در روز پایانی کار به سامان رسیده باشد و پایه خوبی برای ادامه راه در آینده فراهم شده باشد.

کاینه ۲۴ میلیونی

کاردان، حق‌طلب و دارای سلامت گفتار

هاشم صیابیان

پس از دو رویداد مهم، اکنون مهم‌ترین وظیفه رئیس‌جمهور منتخب، معرفی کاینه‌ای درخور رای و نظر مردم است. آقای روحانی که با رای بالای مردم و اقبال عمومی در بیست‌ونهم اردیبهشت به‌عنوان دوازدهمین رئیس‌جمهور کشور انتخاب شدند، اکنون وظیفه دارند با انتخاب یاران خود در کاینه، ضمن احترام به رای و نظر مردم، در جهت رفع مشکلات متعدد جامعه قدمی به پیش بردارند. براین‌اساس به نظر می‌رسد انتخاب یک کاینه‌کار دان، هوشمند و بادرابت می‌تواند پاسخ مناسبی از سوی فرد انتخاب‌شده به مردمی باشد که ایشان را در بزنگاه تاریخی بیست‌ونهم اردیبهشت برگزیدند. در این میان نباید از یاد برد که کاینه خوب ممکن است هیچ‌گاه محقق نشود، چراکه رئیس‌جمهور نیز دارای محدودیت‌ها و تحت فشارهایی است که انتخاب برخی از افراد برای حضور در کاینه را با چالش مواجه می‌کند. باین‌همه حضور افراد مختلف در پست‌های اجرایی کشور باید با چند خصوصیت کلی همراه باشد تا بتوان آن را کاینه‌ای ۲۴ میلیونی تعریف کرد:

یک) اولیسن و مهم‌ترین ویژگی افرادی که قرار است در کاینه دولت دوازدهم حضور داشته باشند، «کاردانی» است. مرور و توجه به سوابق افراد در پست‌ها و مدیریت‌هایی که تجربه کرده‌اند و بررسی تجربه‌های آنها در زمینه شغل‌هایی که

قرار است در کاینه جدید بپذیرند، در این زمینه راهگشاست.

دو) امیدوارم اعضای کاینه بعدی، افرادی باشند که از «سلامت گفتار» برخوردارند. چنین مدیرانی به‌دور از شعار، با مردم روبه‌رو می‌شوند و آنچه را می‌گویند که در عمل، توان انجام‌دادنش را دارند و سازوکارهای محقق‌شدن آن، موجود است. در دولت دوازدهم، مشکلات فراوانی پیش‌روی سیاستمداران، اقتصاددانان و مردم قرار گرفته‌ت. انتخاب کاینه‌ای که از سلامت گفتار برخوردار باشد، این امکان را به مردم می‌دهد تا از شنیدن وعده‌ها فاصله بگیرند و شنونده واقعیت‌های جامعه باشند.

سه) کاینه حقوق مردم را محترم بشمارد و درصدد احقاق حقوق مردم برآید.

به بیان بهتر، اعضای کاینه دوازدهم باید «حق‌طلب» باشند و این حق را نه‌تنها برای خود، بلکه برای مردم بخواهند. حقوقی که دولت دوازدهم باید به دنبال مطالبه آنها باشد، فراوان‌اند. اما در رأس آن، آن‌چنان که اصل سوم قانون اساسی مشخص کرده است، آزادی قرار دارد. مردمی که بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه به آقای روحانی رای دادند، در حقیقت دولتی را پذیرفتند که در جست‌وجوی آزادی برای مردم در چارچوب قانون اساسی است. در اصل سوم همین قانون، مشخص شده که مردم از حق آزادی بیان و آزادی قلم برخوردارند و دولت منتخب موظف است از طرق مختلف، امکاناتی را به وجود بیاورد که این حق به صورت یک مطالبه قابل پیگیری باشد. مجموع این صفات، می‌تواند کاینه‌ای ۲۴ میلیونی کند و وظیفه فرد منتخب این است که برای ساختن چنین کاینه‌ای در سه صحنه یادشده، وزیرایش را به آزمون و سنجش بگذارد تا بتواند تا پایان راه، از همراهی آنها مطمئن باشد. در این میان البته آقای روحانی باید تصمیمات مهم دیگری هم بگیرد؛ به‌عنوان‌مثال انتخاب بین کاردانی کاینه یا جوان‌گرایی. پیشنهادی که می‌تواند در این زمینه کارساز باشد، توجه به گستره مدیرانی است که در کشور فعال هستند و انتخاب چهره‌های شده است». بالاتر از پارک‌وی هم وضع به همین منوال است و چند درخت دیگر قطع شده‌اند که اخبارشان لایه‌های اخبار مهم تحولات سیاسی این روزها، کم شده است. ابتدای خیابان پسیان، بالاتر از مرکز ایران‌شناسی، نرسیده به موزه سینما و... مکان‌های قطع این درختان هستند که همگی از درختان کهنسال ولیعصر نبوده‌اند: «این درختی که قطع شد، شاید کمتر از هفت، هشت سال عمر داشت، به‌طوری‌که من خودم زمان کاشت آن را به خاطر دارم. گفتند که جلوی دید رانندگان ماشین‌های سنگین را گرفته و به جای دیگری منتقلش می‌کنیم». این اظهارات یکی از کسبه خیابان ولیعصر است که روبه‌روی بمب‌پنژین فعالیت می‌کند و قطع درخت مورد اشاره را به چشم دیده است.

